

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xiiij. post. festu[m] Trini. Questio. lix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

de bonū et nullū malū. Cognitio tñ vie et tribuat ad qd n̄ tenet. Est tñ veniale. q; h̄ p̄ie nō erit ynt̄ rōnis: q; differt p̄ aliquid cognitiō p̄priū. s; q; cognoscet. i; se vt i; p̄ tria: et i; alio vt in via. Amor aut̄ vie et p̄arie ē vnu? rōnis differēs solū fīm magis et minis?: q; ista amoris diuersitas nō ē p̄ ali qd p̄tines ad amore: s; p̄ diuersitatē cognitōis. Et iō in via imediate illū amam̄ licez nō imediate cogiscam̄: vt vlt̄ dō. Vl̄ de sc̄m Tho. iij. di. xxvij. q. iij. ar. i.

Querit etiam p̄t vtr̄ dilectio dēū di ligim̄ habeat modū. vide ibi. Et vtr̄ i; di lectio dei possit h̄ri respect̄ ad aliqua m̄merce. Ade ibi. di. xxix. ar. iij.

Dñica. xiiij. post. festū Trini.
Questio. lx.

Venitur vtrū igratudo ad dēū sanātē nos corporalit̄ aut spūalit̄: v̄l ad. alios bñficiōes: s; p̄tēm morale. Rñdeo ex doctrina sc̄i Tho. ii. ii. q. cvij. Dis ingratitudo est p̄tēm. Nā p̄tēm est qd repugnat v̄tū: sed ingratitudo est h̄mōi: q; dēbitū gratitudis est debītū h̄o, nestatis quā v̄l̄ regrit. ḡ t̄c. Lū at ad ḡtitudine tria req̄rāt. s; Primo regnoscere bñficiū. et sc̄do laudare ac grās agere. et tertio retribuire p̄ loco et p̄e fīm suā facultate. Ingatitudo habet tres gradū fīm ordinē illoꝝ triū. Hox p̄m̄ est nō retribuire: qd em̄ est vlt̄m̄ i; generatiōe: est p̄mū in reolutione. Sc̄ds. Dissimulare q̄i nō demōstret q̄s se bñficiū accepisse. Teretiꝝ et grauissim̄: nō recognoscere siue per obliuionē siue alio mē. Et q; in affirmatiōne oposita intelligit negatio: ad p̄mū gradū p̄tinet retribuire mala p̄ bons. ad sc̄dm̄: vitupare bñficiū. ad tertiu. bñficiū reputare q̄i maleficū. Igit̄ ingratitudo p̄ solā omissionē: q; s; q; nō recognoscit. v̄l̄ laudat vel nō retribuit: s; p̄tingere posse q; sit p̄tēm morale: v̄l̄ p̄pter interiorē p̄emptū: vel p̄ p̄ditionē eiꝝ qd subtrahit: qd ex necessitate debet similit̄ v̄l̄ in causa aliquā: nō s; p̄tēm morale. Nō em̄ ē mortale omittere id ad qd q̄s nō tenerur. H̄d̄z Et p̄iz ex dict̄ d̄ gratitudine. ii. ii. q. cvj debītū gratitudis ē: vt h̄o aliquid specialit̄ p̄uenit ex qdā negligētia aut idispositiōe ad v̄tū. Ingatitudo at q; nō solū p̄mit tñ gratitudis obitū: s; erit vnu agit fīm cōditionē eius qd agit qñc̄ ē veniale qñc̄ mortale p̄tēm. S; ē videt q; s; sit mortale. Nā peccātō veniale s; ec̄ igrat̄ deo cui m̄xie deb̄z h̄o eē ḡt̄: oēs cent̄ ingat. Sol. Ingatitudo venies ex p̄tēm mortali h̄z pfecta rōne ingatitudis: veniesat ex ve mali ipsec̄rā: tñ h̄z veniale aliquid ingatitudo inq̄ntū collit aliquē actū p̄tēt̄: p̄ que q̄s obseq̄t̄ dō. Vide etiā q; n̄ sit mortale Nulli ei ē dāda via peccātō mortali. S; aliquid p̄tēt̄ via ingatitudis: recipiēt̄ bñficiū: q; d̄t̄ Sene. q; de bñficijs. int̄dū q; iu uaf fallēd̄ ē: vt habeat: nec a q; accepit s; at. ḡt̄ ingatitudo nō s; ē mortale. So. Iḡt̄ bñficiū nō ē ingat̄ n̄ recipēt̄: dō: v̄l̄ mō si pat̄ recipēt̄: s; nosset. Est autē laudabile vt aliquid recipiēt̄ bñficiū iḡret a q; d̄. Lū ad inanē gl̄iam v̄tandā: sic brūs Nicolaus furti aux̄ p̄cēt̄ in domū v̄tare voleb̄ hūanū fauore. Lū q; sit mar̄ bñficiū in h̄z v̄tū dō recipiēt̄.

Dis ingratitudo est p̄t̄ lepros. ingat̄ debuerit subtrahere sanitat̄: p̄cessū bñficiū ciū. Vide. ii. ii. q; eadē. ar. iij. Et vtr̄ opa tio miraculosa fidei attribueda sit. Vide po. q. vij. ar. iij.

Dñica. xv. post festū Trini.
Questio. xv.

Venitur vtrū vnu? h̄o possit duob̄ dñis seruire Rñdeo. Nemo. i. nullus h̄o p̄t̄ seruire duob̄ dñis f̄z Alb. mag. Null⁹ ei p̄t̄ seruire diuerſe dñis diff̄enti⁹ i; forma dñi. S; dñi duo diff̄erūt̄ i; forma dñi: i; p̄uenites i; legib⁹ p̄ceptib⁹ q; s; p̄uenit i; forma dñandi. q; s; eadē p̄cipiūt̄ et statuit̄ vt sup̄ior et inferiōr nō sūt duo dñi: s; duo hoīes. et duo dñi fīm qd. i; maiſialit̄: unipl̄t̄ at vnu dñs. q; totū dñi i; feriōris ē dominiū sup̄ior. Sicut etiā fi nis et qd ē ad fine: vt sanitas et medicina sūt qdem due res: s; nō duo bona: s; vnu formali. q; rora bonitas medicina et est ad fine: est bonitas sanitatis. Sed contrā